

สารบัญ

บทที่ 1	คํานําเข้าสู่การสอน	1
บทที่ 2	ครูจากพระเจ้า : พันธกิจ	16
บทที่ 3	ครูจากพระเจ้า : พระราชดำรัสอันเป็นข่าวสารสำคัญ ตอนที่ 1	31
บทที่ 4	ครูจากพระเจ้า : ข้อความที่พระเยซูทรงสอน ตอนที่ 2	39
บทที่ 5	ครูจากพระเจ้า : วิธีสอน ตอนที่ 1	60
บทที่ 6	ครูจากพระเจ้า : กรรมวิธี ตอนที่ 2	74
บทที่ 7	อุปกรณ์ในการสอน	94
บทที่ 8	วิเคราะห์ผู้ฟัง	103
บทที่ 9	กำหนดวัตถุประสงค์	122
บทที่ 10	การวางแผนบทเรียน	132
บทที่ 11	การประเมินผล	146
บทที่ 12	การเลือกและการพัฒนาหลักสูตร	155
บทที่ 13	สอนนักเรียนผู้ไม่รู้หนังสือ	159
บทที่ 14	การฝึกอบรมครู	165
บทที่ 15	คํานําสู่การเทศนา	176
บทที่ 16	วางแผนคำเทศนา	183

หมวดวิชา : การทวิคุณ

หลักสูตรย่อย : กลยุทธ์การสอน

คำนำ

วิชาของหลักสูตรนี้คือ “กลยุทธ์การสอน”

“การสอน” คือให้ความรู้แก่อีกผู้หนึ่ง การสอนพระคัมภีร์รวมถึงการสื่อความรู้และการสาธิตวิธีนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้กับชีวิตส่วนตัวและการรับใช้

“กลยุทธ์” คือ วิธีที่ถูกใช้เพื่อที่จะได้รับความสำเร็จตามเป้า ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในทางการทหาร วิชา “กลยุทธ์” ใช้สอนทหารถึงวิธีที่จะใช้อาวุธเพื่อให้ประสบความสำเร็จที่มีชัยชนะเหนือข้าศึก

เป็นความจริงเช่นนั้นในโลกสงครามฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราใช้วิธีของพระเจ้าหรือ “กลยุทธ์” เราสามารถเอาชนะข้าศึกฝ่ายวิญญาณได้ ซึ่งก็รวมถึงชนะโลก เนื้อหนังและซาตานกับอำนาจทุกชนิดของมัน

ใน “กลยุทธ์การสอน” คุณจะเรียนรู้วิธีใช้อาวุธฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่ อาวุธนั้นคือ ดาบแห่งพระวิญญาณซึ่งคือพระวจนะของพระเจ้า (เอเฟซัส 6:17) คุณจะได้เรียนรู้กลยุทธ์ในการเทศนาและกลยุทธ์ในการสอนพระวจนะของพระเจ้าเพื่อเป้าหมายในการทำให้ศัตรูต้องพ่ายแพ้

หลักสูตรนี้ใช้พระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ในฐานะเป็นการเปิดเผยทุกสิ่งซึ่งการสอนทั้งหมดถูกวางรากฐานอยู่บนพระคัมภีร์ทั้งสิ้น ในการสอนพระคัมภีร์ ครูกิจดี วิชากิจดีและวิธีต่างๆ จำต้องสอดคล้องกลมกลืนเป็นอย่างดีกับพระคัมภีร์

การสอนไม่เป็นเพียงแต่การสื่อความรู้ในหลักคำสอนหรือรายละเอียดเท่านั้น นักศึกษาต้องมีประสบการณ์กับพระเจ้า ไม่ใช่เรียนรู้เพียงแต่รายละเอียดเกี่ยวกับพระองค์

การสอนคือ การส่งผ่าน (การให้ออกไป) ทั้งชีวิตและแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

ชีวิต ของผู้สอนนั้นจะต้องถูกมอบให้แก่นักศึกษาด้วย คือ ชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์โดยการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ (ยอห์น 3)

แบบอย่างในการดำเนินชีวิต ของผู้สอนนั้นก็จำเป็นต้องถูกส่งออกไปด้วย นั่นคือราชอาณาจักรของพระเจ้า นักศึกษาจะต้องถูกสอนวิธีที่จะดำรงชีวิตในฐานะ “ประชากรของพระเจ้า” ในราชอาณาจักรนี้ต้องเรียนรู้ทั้งสิทธิพิเศษและต้องรับผิดชอบต่อตำแหน่งนั้น

บางครั้งเรามักจะเคยพอใจกับการขอยืมระบบการศึกษาที่มนุษย์คิดขึ้นมาใช้ แทนที่จะเรียนรู้และนำเอาพระวจนะของพระเจ้าที่พระองค์ทรงสำแดงให้มาใช้เกี่ยวกับการสอนด้วย

หลักสูตรนี้มุ่งเน้นที่เนื้อหาของพระคัมภีร์และวิธีการสอน คุณจะทั้งเรียนรู้และสามารถนำเอาวิธีของพระอาจารย์ใหญ่ของเราคือ พระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้ได้จริงๆ คุณจะเข้าใจหน้าที่ของพระเจ้าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการสอนของคุณ

หัวข้อสำคัญได้ให้ไว้เพื่อการจำแนกผู้ฟัง การบอกวัตถุประสงค์ การเตรียมบทเรียน การใช้วิธีการสอนต่างๆ และการประเมินผลการสอนของคุณ

มีการตรวจสอบสัมพันธภาพระหว่างการสอนและการเทศนา และหัวข้อสำคัญได้ให้ไว้เพื่อการเทศนาเนื้อหาของพระคัมภีร์

คุณจะเรียนรู้ทั้งวิธีที่จะฝึกผู้อื่นให้สอนได้ และวิธีที่จะปรับปรุงการสอนของคุณ เพื่อที่จะให้ผู้ไม่รู้หนังสือเรียนได้รู้เรื่อง (คนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้)

ถ้าคุณเรียนหลักสูตรของสถาบันนี้ตามระเบียบที่มีการแนะนำไว้ นี่คือหลักสูตรที่สองของหมวดวิชาในหัวข้อ “การทิวคุณ” หลักสูตรทั้งหมดในหมวดวิชานี้อธิบายวิธีที่จะเพิ่มพูนโดยการแบ่งปันความจริงฝ่ายวิญญาณที่คุณเรียนไปแล้วกับผู้อื่น

หลักสูตรอื่นในหมวดวิชาเดียวกันนี้รวมถึง “ทัศนนะของพระคัมภีร์เกี่ยวกับโลก” “วิธีการเพิ่มพูนคริสตจักร” และ “หลักการของฤทธิ์อำนาจ”

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เมื่อจบหลักสูตรนี้คุณสามารถที่จะ

- อธิบายความแตกต่างระหว่างตำแหน่งของครู ของประธานในการสอนและพระมหาบัญชาที่ให้ผู้เชื่อทุกคนสอนได้
- สรุปรพระราชภารกิจสำคัญและวิธีของพระอาจารย์ใหญ่ของเราคือ พระเยซูคริสต์
- อธิบายหน้าที่ของพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการสอน
- ใช้วิธีการของพระคัมภีร์ในการสอน
- อธิบายหน้าที่อันเป็นภาระกิจของครู
- ทำรายการคุณสมบัติของครูตามพระคัมภีร์
- จำแนกผู้ฟัง (รู้ว่าผู้ฟังเป็นคนชนิดใดบ้าง)
- บอกวัตถุประสงค์ในการสอน
- สอนบทเรียนจากพระคัมภีร์
- อธิบายสัมพันธภาพระหว่างการสอนและการเทศนา
- เทศนาเนื้อหาของพระคัมภีร์
- พัฒนาและใช้เครื่องช่วยในการดูและการฟัง
- ประเมินผลการสอนและการเทศนาของคุณ
- ฝึกผู้อื่นให้สอนได้
- เลือกและพัฒนาหลักสูตรตามพระคัมภีร์

- ปรับปรุงการสอนแก่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ

บทที่ 1

คำนำเข้าสู่การสอน

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้วคุณสามารถ

- บอกถึงข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งสั่งให้ผู้เชื่อมีภาระที่ต้องออกไปเพื่อที่จะสอน
- ให้คำนิยามคำว่า “สอน” “ผู้สอน” และ “การสอน”
- อธิบายว่าทำไมเราจึงจำเป็นต้องมีผู้สอน
- อธิบายความแตกต่างระหว่างตำแหน่งความเป็นผู้นำของผู้สอนและของประธานการพูดในการสอน
- วิจัยว่าใครคือผู้ที่ต้องถูกสอน
- แจกแจงวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการในการสอน
- ทำรายการคำตักเตือนจากพระคัมภีร์แล้วมอบให้แก่ผู้สอน

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

สอนพวกเขาให้รักษาสั่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:19-20

คำนำ

คุณเคยอธิบายให้คนอื่นเข้าใจถึงบางสิ่งบางอย่างซึ่งเขาไม่รู้บ้างไหม บางทีคุณอาจแสดงให้เขารู้วิธีที่จะทำงานบางสิ่งบางอย่างใช่ไหม

ถ้าใช่ละก็ คุณเองได้เคยมีประสบการณ์ในการสอนมาแล้ว

คุณอาจจะถามตัวเองว่า “ทำไมฉันจะต้องศึกษาบทเรียนนี้อีก ทำไมฉันจึงเลือกสมัครหลักสูตรกลยุทธ์การสอน ละ”

ในบทนี้ คุณจะได้เรียนรู้ว่า ทำไม ผู้เชื่อแต่ละคนต้องรู้จักวิธีที่จะสอน คุณจะได้เรียนรู้อีกว่า ที่ให้สอนนั้นหมายความว่าอะไร วัตถุประสงค์ใหญ่ในการสอนคืออะไร ทำไมจึงจำเป็นต้องมีผู้สอน และใครคือผู้ที่ควรถูกสอน

คุณจะได้รับความแตกต่างระหว่างตำแหน่งความเป็นผู้นำของผู้สอนกับของประธานแห่งการสอน และคำบัญชาทั่วไปแก่ผู้เชื่อทุกคนที่จะออกไปสอน

คุณจะได้อีกถึงความรับผิดชอบที่เข้มงวดในการสอนในกรณีที่คุณศึกษาคำเตือนพิเศษจากพระคัมภีร์

หน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอน

จากจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงบัญชาประชากรของพระองค์ให้สั่งสอนพระวจนะของพระองค์

“และจงให้ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจท่าน

**และพวกท่านจงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน
เมื่อท่านหนึ่งอยู่ในเรือนเดิหรืออยู่ตามทางและนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อยคำ
นั้น” เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-7**

การสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นความรับผิดชอบของผู้เชื่อทุกคนในสมัยพระคัมภีร์เดิม หลังจากสิ้นพระชนม์และการฟื้นขึ้นจากความตายและก่อนการเสด็จกลับสู่สวรรค์ พระเยซูคริสต์ประทานคำสั่งสอนที่สำคัญแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า

**“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของ
เรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์**

**สอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้ นี่แหละเรา
จะอยู่กับเจ้าเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:19-20**

สาวกทุกคนของพระเยซูต้องออกไปสั่งสอน “ชนทุกชั้น” พวกเขาจำเป็นต้องนำผู้คนให้มาสู่การกลับใจและให้รับบัพติศมาเข้าส่วนในองค์พระคริสต์ จากนั้นก็ต้องสั่งสอนต่อไปใน “สิ่งสารพัด” ซึ่งพระเยซูได้ทรงสั่งสอนไว้

ทุกคนผู้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงต้องเป็นผู้ “เหมาะสม” หรือ “สามารถ” ที่จะสั่งสอนผู้อื่นได้

“ฝ่ายผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าต้องเหมาะสมที่จะเป็นครู” 2 ทิโมธี 2:24

ผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่แล้วทุกคนควรมีส่วนเกี่ยวข้องในการสอนผู้อื่น เปาโลกล่าวทักท้วงอีกในเรื่องหลักกรรมเบื้องต้นแห่งพระวาทะของพระเจ้า ท่านทั้งหลายต้องกินน้ำนมไม่ใช่อาหารแข็ง” ฮีบรู 5:12

ผู้เชื่อเหล่านี้ยังไม่เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณซึ่งควรจะสอนผู้อื่นได้ พวกเขายังคงต้องการการสอนหลักกรรมเบื้องต้น (พระวาทะที่เป็นเสมือนน้ำนม) แก่ตนเองอีก

ผู้เชื่อทุกคนจำเป็นต้องสั่งสอน นี่คือเหตุผลว่าทำไมมิชชันนารีว่าด้วยเรื่องการสอนนี้จึงเกี่ยวข้องกับคริสเตียนทุกคน

คำจำกัดความของการสั่งสอน

คำว่า “สั่งสอน” หมายถึง แนะนำ แสดงให้ดู สาธิต แจงให้ทราบ ให้ความรู้ ฝึกและนำทางการศึกษาแก่ผู้อื่น

“ผู้สอน” คือผู้ที่ทำหน้าที่สั่งสอน

“การสอน” คือการแนะนำและการฝึกอบรมผู้อื่น

ทำไมเราจึงจำเป็นต้องมีผู้สอน

การสอนและการเทศนาโดยผู้เชื่อที่แท้จริงเป็นวิธีที่พระเจ้าได้ทรงเลือกใช้เพื่อให้ชาวประเสริฐของพระองค์ออกไปถึงชนชาติต่างๆ

จงอ่านเรื่องของขันทีชาวเอธิโอเปีย (ผู้นำ) ในกิจการ 8:26-40 ชายผู้นี้อยู่ในสถานที่ซึ่งมีความเหมาะสมทางฝ่ายวิญญาณ เขาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิหารแห่งการนมัสการ (กิจการ 8:27)

เขากำลังอ่านหนังสือเล่มที่เหมาะสม เขากำลังอ่านพระคัมภีร์ตอนหนึ่งซึ่งเป็นพระวาทะของพระเจ้าในหนังสืออิสยาห์ 53:7 (กิจการ 8:30)

แต่เขายังคงต้องการใครสักคนที่จะช่วยเขาให้เข้าใจ เขาจำเป็นต้องมีผู้สอน พระเจ้าจึงส่งฟีลิปให้มาเพื่อที่จะสอนเขา ขันทีผู้นั้นยอมรับในชาวประเสริฐและได้รับบัพติศมาในน้ำด้วย

ถ้าปราศจากผู้สอน ประชากรที่ยังไม่ได้รับความรอดก็เป็นเช่นเดียวกับแกะที่ปราศจากผู้เลี้ยง พวกเขาไม่เข้าใจว่าจะไปทางไหนดี

“ครั้นพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือแล้ว ก็ทรงเห็นประชาชนหมู่ใหญ่ และพระองค์ทรงสงสารเขา เพราะว่าเขาเป็นเหมือนฝูงแกะไม่มีผู้เลี้ยง พระองค์จึงทรงสั่งสอนเขาเป็นหลายข้อหลายประการ” มาระโก 6:34

แม้ผู้ที่เชื่อแล้วก็มีปัญหาเพราะปราศจากการสั่งสอนที่ถูกต้อง พระเจ้าตรัสไว้ว่า

“ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้” โยเซยา 4:6

วัตถุประสงค์ใหญ่

มีวัตถุประสงค์สำคัญอยู่สองประการในการเทศนา และการสอนพระคัมภีร์คือ การประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวก พระเจ้าทรงใช้ผู้เชื่อซึ่งเป็นส่วนของคริสตจักรของพระองค์ เพื่อที่จะกระทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ทั้งสองนี้

คริสตจักรคือ กลุ่มของประชาชนผู้ไถ่ยืมและตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระเจ้า และมาอยู่รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ นั่นก็คือประกอบกันขึ้นด้วยผู้เชื่อแท้ทั้งหมดผู้ที่ได้กลับใจจากบาปและยอมรับพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด

คริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งคือส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระคัมภีร์ใหม่เรียกว่า “พระกายของพระคริสต์” คำว่า “พระกายของพระคริสต์” นั่นคือ คริสตจักรซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทุกอายุและทุกสมัยในทุกส่วนของโลก

คริสตจักรถูกเรียกว่า “พระกายของพระคริสต์” เพราะว่ามันคือความหมายซึ่งพระเจ้าทรงใช้เป็นทางผ่านให้วัตถุประสงค์ของพระองค์ได้ถูกทำให้สำเร็จในโลกปัจจุบัน พระเยซูคือศีรษะของคริสตจักร ผู้เชื่อคือ พระกายของพระองค์ซึ่งมีหน้าที่ดำรงรักษาวัตถุประสงค์ของพระเจ้าในโลกนี้

วัตถุประสงค์สำคัญของพระเจ้าในโลกนี้ถูกอธิบายไว้ในหนังสือเอเฟซัส

“พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เรา รู้จักความล้ำลึกในพระทัยของพระองค์ตามพระเจตนารมณ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงดำรงไว้ในพระคริสต์

ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์” เอเฟซัส 1:9-10

ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเราโดยพระกรุณาอันอุดมของพระองค์” เอเฟซัส 1:7

วัตถุประสงค์ของพระเจ้าก็คือให้ทุกคนถูกนำเข้าสู่การมีสัมพันธภาพเป็นส่วนตัวกับพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ วิธีการของพระองค์ในการกระทำให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นี้ก็คือเพื่อที่จะให้ใช้โดยทางคริสตจักร

“ประสงค์ให้เทพผู้ปกครองและศักดิ์เทพในสวรรค์สถาน รู้จักปัญญาอันชั้นชั้นของพระเจ้าทางคริสตจักร ณ บัดนี้

ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดร์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จแล้วในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” เอเฟซัส 3:10-11

ผู้เชื่อแต่ละคนจำเป็นต้องแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ และนำผู้เชื่อมาสู่การมีสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้า การทำเช่นนี้เรียกว่า “การประกาศข่าวประเสริฐ”

แต่จงอ่านข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้อีก

“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไป สั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์”

สอนพวกเขาให้ถึรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้ นี้แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:19-20

หลังจากการยอมรับข่าวประเสริฐแล้ว ผู้เชื่อใหม่ต้องถูกสอนถึง “สิ่งสารพัด” ซึ่งพระเยซูทรงบัญชาไว้ เขาต้องเรียนรู้วิธีดำเนินชีวิตในราชอาณาจักรใหม่ของพระเจ้า ซึ่งบัดนี้เขาเป็นผู้มีส่วนร่วมอยู่ในนั้น การสอนชนิดนี้ถูกเรียกว่า “การสร้างสาวก”

การประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวก คือวัตถุประสงค์ใหญ่ของการสอนและการเทศนาพระคัมภีร์

ใครบ้างที่เราควรไปสั่งสอน

เราสั่งสอนคนสองกลุ่มใหญ่ๆ ด้วยกัน

ชนทุกชาติ

เราต้องสั่งสอนผู้ที่ยังไม่เชื่อ คนทุกคนในชนทุกชาติต้องได้ยินเรื่องราวของข่าวประเสริฐ เราสามารถกระทำให้บรรลุความสำเร็จได้โดยการสอนและการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า

“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์” มัทธิว 28:19

คนที่เชื่อสัตย์

เราต้องสอนคนที่ “เชื่อสัตย์” ทั้งหญิงและชายด้วย คือผู้ที่กลายเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์

“สอนพวกเขาให้ถึรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้ นี้แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:20

คนเหล่านี้จำเป็นต้องเข้าสู่กระบวนการต่อไปโดยการออกไปสั่งสอนผู้อื่นอีก

**“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยืมจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลาย
คนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2**

คนที่ได้รับการสั่งสอนแล้วแต่ละคนจำเป็นต้องสอนผู้อื่น ผู้ซึ่งมีความสามารถที่จะสอนอีกต่อไป นี่คือโครงสร้างของการสอนอย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งเป็นการเพิ่มแบบทวีคูณอย่างรวดเร็วในการที่จะแผ่ขยายเรื่องราวของข่าวประเสริฐออกไปทั่วโลก

**“ส่วนผู้ที่รับคำสอน จงแบ่งส่วนที่ดีทุกอย่างให้แก่ผู้ที่สอนตนเถิด”
กาลาเทีย 6:6**

ชนิดต่าง ๆ ของครู

ในทางโลกมีครูอยู่หลายแบบและหลายอย่าง มีครูในโรงเรียนทั่วไปทุกระดับ นับจากวัยเด็กจนถึงชั้นวิทยาลัย

สำหรับทุกอาชีพก็มีผู้สอนอยู่ในสายงานซึ่งสามารถสอนผู้อื่นให้ปฏิบัติหรือบริการพิเศษได้

แต่เมื่อเราพูดถึงครูในหลักสูตรนี้ เราได้กำลังกล่าวถึงครูในระบบของโลกแห่งการศึกษา แต่เรากำลังพูดถึงครูซึ่งพระเจ้าเป็นผู้จัดตั้งขึ้นในคริสตจักร และมีภาระหน้าที่ในการสอนผู้เชื่อในพระเจ้า

คุณก็ได้เรียนรู้แล้วว่า ผู้เชื่อทุกคนจำเป็นต้องสอนผู้อื่นถึงเรื่องข่าวประเสริฐ (การประกาศข่าวประเสริฐ) และสั่งสอนผู้เชื่อใหม่ (การสร้างสาวก) นอกเหนือไปจากภาระหน้าที่ที่จะต้องสอนตามที่กล่าวมานี้โดยทั่วไปแล้ว พระเจ้ายังทรงให้ผู้เชื่อบางคนมีของประทานพิเศษแห่งการสอน

**“และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักรคือ หนึ่งอัครทูต
สองผู้เผยพระวจนะ สามครูบาอาจารย์” 1 โครินธ์ 12:28**

“ของประทานของพระองค์ก็คือให้บางคนเป็นอาจารย์” เอเฟซัส 4:11

มีความสามารถพิเศษหลายชนิดที่พระเจ้าทรงประทานให้ซึ่งถูกเรียกว่า “ของประทานฝ่ายวิญญาณ” ความสามารถเหล่านี้ทำให้ผู้เชื่อมีความสามารถเพื่อที่จะกระทำให้อัตถุประสงค์ของพระเจ้าประสบผลสำเร็จในงานรับใช้

มีของประทานฝ่ายวิญญาณสองอย่างในการสอน มีครูซึ่งอยู่ในตำแหน่งของผู้นำ และของประทานในการพูดเพื่อการสั่งสอน คนที่มีของประทานเหล่านี้จะมีความสามารถพิเศษในการสื่อความหมายของพระวจนะของพระเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิถีทางเฉพาะเช่นนั้นซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และนำเอาสิ่งที่ถูกสอนไปประยุกต์ใช้ได้ ความสามารถในการสอนของเขามีมากเกินกว่าผู้เชื่อทุกคนควรจะมีสำหรับการประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวก เขาเหล่านั้นได้รับการเจิมและมีความรู้สึกถึง “การทรงเรียก” หรือมีความกระหายอย่างเร่าร้อนที่จะสอนเทศนาพระวจนะของพระเจ้า

พระเจ้าทรงจัดตั้งครูเหล่านี้ไว้ในตำแหน่งผู้นำ เพื่อเป็นผู้นำทางกิจการและเรื่องราวต่างๆ ของคริสตจักร กิจการ 13:1-4 อธิบายถึงการสอนของผู้ที่มีตำแหน่งผู้นำ

ผู้อื่นก็อาจได้รับการเจิมเป็นพิเศษจากพระเจ้าเพื่อที่จะสอน แต่เขามีได้มีตำแหน่งผู้นำใน คริสตจักร เขาเพียงแต่ทำหน้าที่สอนเท่านั้น เขามีได้เป็นผู้นำในกิจการต่างๆ ของคริสตจักร

ไม่ใช่ทุกคนที่มีตำแหน่งในการเป็นครู มีใช้ทุกคนที่มีของประทานฝ่ายวิญญาณในการสอน เปาโลเขียนไว้ว่า

“ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ ทุกคนเป็นครู บออาจารย์หรือ” 1 โครินธ์ 12:29

คำตอบของคำถามเหล่านี้ก็คือ “ไม่ใช่” มีใช้ทุกคนที่มีของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ พระกายของคริสต์ก็คล้ายคลึงกับร่างกายของมนุษย์ แต่ละบุคคลมีตำแหน่งที่ต่างกันเช่นเดียวกับอวัยวะแต่ละอย่างของร่างกายมีหน้าที่แตกต่างกัน

“เพราะว่าในร่างกายอันเดียวนั้น เรามีอวัยวะหลายอย่างและอวัยวะ นั้น ๆ มิได้มีหน้าที่เหมือนกันฉันใด

พวกเราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์และเป็นอวัยวะ แก่กันและกันฉันนั้น

และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกัน ตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่ เราคือ ...ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ...ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน” โรม 12:4-7

เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องค้นให้พบของประทานฝ่ายวิญญาณของคุณ เพราะว่าเมื่อพระกายทั้งหมดกำลังทำงานอย่างเหมาะสมโดยมีแต่ละคนอยู่ในที่ที่เหมาะสมของเขาแล้ว เป้าหมายของพระเจ้าย่อมเกิดผลสมบูรณ์ได้

“คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสี่ที่ติดต่อกันสนิทและประสานกันโดยทุก ๆ ข้อต่อที่ทรงประทานได้จำเริญเติบโตขึ้นด้วยความรัก เมื่ออวัยวะทุกอย่างทำงานตามความเหมาะสมแล้ว” เอเฟซัส 4:16

โปรดจำไว้ว่า แม้ว่าคุณไม่มีของประทานพิเศษในการสอน พระเจ้าก็ได้ทรงเรียกผู้เชื่อทุกคนมาเพื่อที่จะให้ออกไปสอนข่าวประเสริฐของพระองค์แก่ชนทุกชาติในการประกาศ และให้ฝึกผู้เชื่อใหม่ในขอบนการสร้างสาวก

อะไรบางอย่างที่เราควรสอน

พระวจนะของพระเจ้าคือ สิทธิอำนาจซึ่งการสอนพระคัมภีร์ทั้งหมดถูกวางรากฐานอยู่บนนั้น พระวจนะของพระเจ้าทั้งหมดที่ได้รับการทรงสำแดงมาจะต้องถูกสอนออกไป

เมื่อคุณสอนพระวจนะของพระเจ้า คุณต้องไม่เพียงแต่สอนในแง่ที่เป็นแค่ลัทธิคำสอนหรือการเสนอรายละเอียดในแง่ของความจริงเท่านั้น คุณต้องบอกถึงชีวิตและแบบอย่างของชีวิตแก่เขาด้วย คุณต้องส่งผ่านชีวิตของพระเยซูไปถึงเขาและเสาะแสวงหาโอกาสที่จะนำพาคนทุกคนให้เขามีสัมพันธภาพกับพระองค์ คุณต้องสอนแบบอย่างของชีวิตซึ่งเป็นของราชอาณาจักรของพระเจ้าในลักษณะที่ผู้เชื่อใหม่ต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรนั้น

หนังสือเล่มอื่นและอุปกรณ์ต่างๆ อาจถูกนำมาใช้ในการสอน แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่นำมานั้น จะต้องสอดคล้องกันกับพระวจนะของพระเจ้า

ต่อไปในหลักสูตรนี้ คุณจะได้ศึกษาในรายละเอียดเนื้อหาของการสอนพระคัมภีร์มากขึ้น เช่น คุณจะได้เรียนรู้ว่าพระเยซูสอนอะไรบ้าง ซึ่งคริสตจักรในยุคแรกได้ดำเนินการสอนต่อไปในสิ่งที่พระองค์ทรงมีพระบัญชาไว้หลังจากที่พระองค์ได้เสด็จกลับสู่สวรรค์

ถ้อยคำแห่งคำตักเตือน

มีคำตักเตือนจากพระคัมภีร์สามประการซึ่งพระเจ้าประทานให้เกี่ยวกับการสอน

การสอนต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานพระวจนะพระเจ้า มิใช่บนคำสอนของมนุษย์

“เราทมิฬสารเราโดยหาประโยชน์มิได้ด้วยเอาบัญญัติของมนุษย์มาดูว่าเป็นพระดำรัสสอนของพระเจ้า” มาระโก 7:7

การสอนกฎระเบียบ คำสั่งและลัทธิคือ “ความเปล่าประโยชน์” ซึ่งหมายความว่าการทำงานเช่นนี้ไม่ประสบผลสำเร็จและไม่ทำให้เกิดวัตถุประสงค์ที่ดี

การสอนพระคัมภีร์มิใช่สิ่งที่วางรากฐานอยู่บนสติปัญญาของมนุษย์

“เรากล่าวถึงเรื่องสิ่งเหล่านี้ด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณได้ทรงสั่งสอนคือ เราได้อธิบายความหมายของเรื่องฝ่ายวิญญาณให้คนที่มิพระวิญญาณฟัง” 1 โครินธ์ 2:13

พระปัญญาของพระเจ้าสามารถทำให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของพระองค์ได้ในชีวิตของบุคคลเหล่านั้นที่ได้รับการสั่งสอน

“คือที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งศักดิ์ศรี

พระองค์นั้นแหละเราประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนให้มีสติปัญญาทุกอย่าง เพื่อที่จะได้ถวายทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระคริสต์” โคโลสี 1:27-28

ผู้สอนต้องดำเนินชีวิตตามที่ตนเองสั่งสอนไว้

“ฉะนั้นท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือ เมื่อท่านเทศนาว่าไม่ควรลัทธิรูปตัวท่านเองลัทธิหรือเปล่า

ท่านผู้ซึ่งสอนว่าไม่ควรล่วงประเวณี ตัวท่านเองล่วงประเวณีหรือเปล่า ท่านผู้ซึ่งเรียกร้องรูปเคารพ ตัวท่านเองปล้นวิหารหรือเปล่า” โรม 2:21-22 (คู่มือทิว 5:19 ด้วย)

ครูต้องดำเนินชีวิตตามที่ตนเองสั่งสอนไว้ เพราะว่าพวกเขาจะถูกพิพากษาตามพื้นฐานของสิ่งที่พวกเขาได้สั่งสอนไปแล้ว

“ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า อย่าให้เป็นอาจารย์กันมากหลายคนเลย เพราะท่านก็รู้ว่าเราทั้งหลายที่เป็นผู้สอนนั้น จะได้รับการพิพากษาที่เข้มงวดกว่าผู้อื่น” ยากอบ 3:1

ครูผู้สอนต้องมีความรู้ที่เป็นประสบการณ์จากพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งหมายความว่าเขาต้องเข้าใจโดยทางประสบการณ์ของเขาเอง (ไม่เพียงแต่มีความรู้ทางสมองเท่านั้น) ในสิ่งที่เขากำลังสอนอยู่

เปาโลกล่าวถึงคนเหล่านั้นว่า

“และแม้ว่าเขาไม่เข้าใจคำที่เขากล่าว ทั้งสิ่งที่เขายืนยัน เขาก็ยังปรารถนาเป็นครูสอนธรรมบัญญัติ” 1 ทิโมธี 1:7

การเข้าใจได้มาจากการผ่านประสบการณ์และการนำเอาพระวจนะพระเจ้าไปใช้ในวิถีชีวิตของคุณเอง

และจะมีครูเทียม

“แต่ว่าได้มีคนทีปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้น เช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลาย ซึ่งจะลอบเอามิฉลัทธินั้นจะถึงความพิพาศเข้ามาเสี้ยมสอน จนถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ ซึ่งจะทำให้เขาพิพาศโดยเร็วพลัน” 2 เปโตร 2:1

ครูที่สอนผิดบางคนจะดึงดูดฝูงชนจำนวนมาก เพราะว่าเขาพูดแต่สิ่งที่ประชาชนต้องการฟัง

“เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง เพื่อบรรเทาความอยาก

เขาจะเลิกฟังความจริง และจะหันไปฟังเรื่องนินยายต่าง ๆ” 2 ทิโมธี 4:3-

4

ครูที่สอนผิดพลาดหลายคนจะมีแรงจูงใจในการสอนที่ผิด พวกเขาจะพากันสอนเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ทางการเงิน

“จำเป็นต้องให้เขาสงบปากเสีย ด้วยเขาพลิกคว่ำทั้งครัวเรือนให้เสียไป โดยสอนสิ่งที่ไม่ควรจะสอนเลย เพราะมักได้” ทิตัส 1:11

คุณต้องไม่ยอมรับลัทธิคำสอนของผู้สอนเท็จ

“แม้แต่เราเอง หรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วนั้นจะต้องถูกแข่งสาป

ตามที่เราได้พูดไว้ก่อนแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าพูดอีกว่าถ้าผู้ใดประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่านที่ขัดกับข่าวประเสริฐซึ่งท่านได้รับไว้แล้ว ผู้นั้นจะต้องถูกแข่งสาป” กาลาเทีย 1:8-9

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 1

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความจริงจำ

2. จงเขียนข้ออ้างอิงจากพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งสั่งให้ผู้เชื่อมีหน้าที่ซึ่งจะต้องออกไปสั่งสอน

3. จงให้คำจำกัดความเหล่านี้

สั่งสอน _____

ครูผู้สอน _____

การสอน _____

4. ทำไมเราจึงจำเป็นต้องมีผู้สอน _____

5. จงอธิบายความแตกต่างระหว่างตำแหน่งของผู้นำและของประธานในการสอน

6. ข้อความนี้ ถูก หรือ ผิด “ผู้เชื่อทุกคนไม่มีของประธานหรือตำแหน่งผู้นำในการสอน แต่ผู้เชื่อทุกคนจำเป็นที่จะต้องสอน” ข้อความนี้ _____

7. ใครบ้างที่เราต้องสั่งสอน _____

8. อะไรคือวัตถุประสงค์ใหญ่สองประการของการสอนพระคัมภีร์

_____ และ _____

9. จงเขียนคำเตือนจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการสอนซึ่งได้อภิปรายไว้ในบทเรียนนี้แล้ว

1. “เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระ

นามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์สอนพวกเขาให้รักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขา

ไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:19-20

2. มัทธิว 28:19-20

3. คำว่า “ผู้สอน” หมายถึง แนะนำ แสดงให้ดู สอน ฝึก ให้ทราบ ให้ความรู้ ฝึก และนำทางการศึกษาแก่ผู้อื่น

“ผู้สอน” คือ ผู้ที่ทำหน้าที่สั่งสอน

“การสอน” คือ การแนะนำและการฝึกอบรมผู้อื่น

4. เราจำเป็นต้องมีผู้สอน เพราะว่าเขาเป็นผู้ช่วยอธิบายพระวจนะพระเจ้าแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ (การประกาศข่าวประเสริฐ) และแก่ผู้ที่เชื่อแล้ว (การสร้างสาวก) ปราศจากผู้สอนประชาชนก็เป็นเช่นฝูงแกะที่

ปราศจากผู้เลี้ยง

5. ตำแหน่งผู้นำของ “ครูผู้สอน” คือผู้นำและนำทางคริสตจักรนอกเหนือไปจากการสอน ผู้ที่มีของประทานในการสอนมีหน้าที่สอนแต่ไม่มีตำแหน่งผู้นำในคริสตจักร

6. ข้อความนั้น ถูก

7. เราจำเป็นต้องออกไปสั่งสอนชนทุกชาติและคนที่ซื่อสัตย์ผู้ที่สามารถที่จะสอนผู้อื่นต่อไปอีก

8. วัตถุประสงค์ใหญ่สองประการในการสอนคือ การประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวก

9. คำเตือนจากพระคัมภีร์สามประการซึ่งได้อภิปรายในบทนี้ไปแล้วก็คือ

- การสอนต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานพระวจนะพระเจ้า มิใช่บนคำสอนของมนุษย์
- ผู้สอนต้องดำเนินชีวิตตามที่ตนเองสั่งสอนไว้

- และจะมีครูเทียม

เพื่อศึกษาต่อไป

1. 2 เปโตร บทที่ 2 และหนังสือยูดาห์มีรายการบอกบุคลิกลักษณะส่วนตัวบางประการซึ่งทำให้เรา

สามารถใช้เพื่อรู้จักครูสอนเท็จ

2. ถ้าคุณไม่ทราบพระเจ้าทรงประทานของประทานฝ่ายวิญญาณอะไรแก่คุณละก็ คุณควรได้รับ

หลักสูตรของสถาบันนี้เรื่อง “งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หลักสูตรนี้จะช่วยให้คุณจะสามารถค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณของคุณ

3. หลักสูตรของสถาบันนี้เรื่อง “การประกาศข่าวประเสริฐที่เป็นเหมือนกับเชื้อขนมปัง” ซึ่งอธิบาย

วิธีที่จะประกาศในลักษณะซึ่งการเพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณจะต่อเนื่องไปอย่างไม่หยุดยั้ง เช่นเดียวกับเชื้อทำให้ขนมปังทั้งก้อนขึ้นฟู

4. หลักสูตรของสถาบันนี้เรื่อง “วิธีการเพิ่มพูนคริสตจักร” ซึ่งให้รายละเอียดถึงวิธีที่จะสร้างผู้เชื่อใหม่ให้เป็นสาวก

5. จงศึกษาตัวอย่างต่อไปนี่ของครูผู้สอนในพระคัมภีร์ใหม่ ใครที่คิดว่าน่าจะเป็นผู้นำในการเป็นผู้

สอนใครน่าจะมีเพียงของประทานในการพูดถ้อยคำแห่งการสอน

- อปอลโล : กิจการ 18:24-25

- อควิลลาและปรัสซิลลา : กิจการ 18:26

- เปาโล : กิจการ 20:20-21, 27, 21:28

- ผู้ไม่ทราบชื่อ : กิจการ 13:1

- เปโตร : กิจการ 5:28-29

6. ในบทนี้คุณได้เรียนว่าจากเริ่มต้นประวัติศาสตร์ทางพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงสั่งให้ประชากรของพระองค์สั่งสอนพระวาทะของพระองค์ศึกษาต่อไปในวิชา “การสอน” นี้จากพระคัมภีร์เดิมโดยการอ่านข้ออ้างอิงต่อไปนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

เฉลยธรรมบัญญัติ 4:9,10,14; 6:9,20; 5:31; 11:19; 17:11; 20:18; 24:8; 31:19;

33:10

อพยพ 4:12,15; 18:20; 24:12; 35:34

เลวีนิติ 10:11; 14:57

สดุดี 119:99

สุภาษิต 9:9; 16:23

มีคาห์ 3:11

2 พงศาวดาร 17:7

เอเสรา 7:10

ผู้วินิจฉัย 3:2; 13:8

1 ซามูเอล 12:23

2 ซามูเอล 1:18

1 พงศกษัตริย์ 8:36

2 พงศกษัตริย์ 17:27

7. ต่อไปนี้คือบางสิ่งซึ่งพระเจ้าต้องการที่จะสอนเรา

สดุดี 18:34; 25:4-12; 27:11; 32:8; 34:11; 45:4; 51:13; 71:17; 86:11; 90:12; 94:10,12; 105:22; 119:12,68,99,102,104,124,135,171; 143:10; 144:1

2 ซามูเอล 22:35

อิสยาห์ 2:3; 28:9,26; 48:17

1 พงศาวดาร 25:7

มีคาห์ 4:2

8. จงศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เรื่องการสอน

สดุดี 2:10

สุภาษิต 5:13; 1:2-8; 4:1,13; 6:23; 8:10,33; 9:9; 10:17; 12:1; 13:1; 15:33; 19:20,27; 21:11; 23:12,23; 24:32

อิสยาห์ 8:11

ลูกา 1:4

โรม 2:18

ฟิลิปปี 4:12

2 ทิโมธี 3:16

9. มีผลลัพธ์ที่ร้ายแรงมากสำหรับการปฏิเสธการสอนของพระเจ้า จงศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

สุภาพิต 1:7; 5:12,13,23; 13:18; 15:5,32; 16:22

เยเรมีย์ 17:23; 32:33

สดุดี 50:17